

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین فشردگی و سرزندگی در بافت قدیم و معاصر (نمونه موردی: محله شیخداد و شهرک دانشگاه)

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و شهرسازی ایران معاصر (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

مجتبی شریف نژاد - مربی گروه شهرسازی دانشکده هنر و معماری دانشگاه یزد

پردیس اکبری - دانشجوی کارشناسی شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه یزد

دل آرا توحیدی - دانشجوی کارشناسی شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

با افزایش سریع جمعیت جهان و تمرکز آن در شهر ها، حومه گسترتری و گسترش افقی شهرها، سرعت بالایی گرفته و بحران برنامه ریزی شهری در اکثر نقاط جهان، ابعاد گسترده ای یافته است. توسعه پراکنده و گسترش افقی شهرها سبب بروز اختلالات مختلف اجتماعی، اقتصادی و کالبدی در پیکره ی شهر ها شده است. امروزه دیدگاه شهر فشرد به خاطر پیامدهای مثبتی همچون (کاهش آلودگی های محیطی و کاهش مصرف سوخت و غیره) در برابر نگرش رشد افقی و پراکنده پذیرفته شده است. هم چنین در بررسی میزان سرزندگی شهری و تعیین شاخص های مختلف موثر بر آن پژوهش های متنوعی انجام شده است. از این رو در این پژوهش با هدف شناسایی رابطه بین میزان فشردگی و سرزندگی در دو نمونه موردی بافت قدیم و معاصر شهر یزد، عوامل موثر بر میزان فشردگی و سرزندگی از دید ساکنین مورد سنجش قرار گرفته و راهکارهایی جهت ارتقا سرزندگی در این دو نمونه ارایه شده است. این پژوهش از حیث هدف جزء پژوهش های کاربردی-توسعه ای است و روش پژوهش پیمایشی و همبستگی است. روش گردآوری داده استفاده از پرسشنامه و اسناد و منابع کتابخانه ای می باشد و برای تجزیه و تحلیل داده ها از روش رگرسیون چند متغیره استفاده شده است. خلاصه نتایج پژوهش حاکی از آن است که رابطه معناداری میان میزان فشردگی و سرزندگی در بافت قدیم و معاصر وجود دارد.

کلمات کلیدی:

فشردگی، سرزندگی، بافت قدیم و معاصر، محله شیخداد، شهرک دانشگاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/710076>

